

Emotie in bewerking staldrama 'Equus'

Theater Oh my god, it's a horse door Het Huis van Bourgondië. Gezien: 6/1 Toneelschuur, Haarlem. Tournee t/m 23/1. Inf.: www.huisvanbourgondie.nl

●●●○○

Door KESTER FRERIKS

Regisseur Casper Vandeputte studeerde in 2008 af aan de Toneelacademie Maastricht. Maar hij is ook schrijver, en voegt zich daarmee in een nieuwe trend in het Nederlandse theater: regisseurs die zelf geschreven stukken opvoeren.

Voor het nieuwste *Oh my God, it's a horse* liet Vandeputte zich inspireren door indrukwekkende voorgangers: *Equus* van Peter Schaffer, *God als misvatting* van Richard Dawkins en maar liefst de hele filosofie van Peter Sloterdijk.

Zijn voorstelling zou gaan over de band tussen depressie en atheïsme. Maar het is een tamelijk getrouwe versie van Shaffers befaamde paardentoneelstuk *Equus*.

Recent bracht het Nationale Toneel een indringende versie van dit stuk over een staljongen die zes paarden de ogen uitsteekt. Met nu slechts drie spelers voor vele rollen, studenten van de Toneelacademie, neemt Vandeputte een risico. Wie zoekt naar Dawkins of Sloterdijk, moet het doen met enkele details. Dat de voorstelling geslaagd is, komt door het spel van Judith de Jooide, Bram van der Kelen en Vincent van der Valk. In hevige scènes vertolken zij het verhaal van de jongen die zich wreekt op alziende paardgod Equus.

Van der Valk als de psychiatrische patiënt Alan Strang drukt een bezetenheid uit die in een kleine zaal bijna te hevig is. Zijn ogen boren dwars door de toeschouwers heen. Wat opvalt aan deze aankomende acteurs is hun emotionaliteit: ze kennen geen terughoudendheid. Bij *Equus* past dat goed.

